ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ι- ΑΡ. 10-337

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Σ τοῦ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΤΛΑΣ
ΤΟΜΟΣ Α' — ΔΡΑΧΜ. 20
1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΤΡΙΤΗ
8
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1935
Ἀνατολὴ ἡλίου 6.29' — Δύσις 5.55'
Πελαγίας τῆς ὁσίας
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 34.3, ἐλ. 16.5.
Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι ἀσθεν.
Θάλασσα σχεδὸν γαληνιαία
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 762.4

ΤΑΧΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Τέσσαρες ἑβδομάδες μεσολαβοῦν ἀκόμη μέχρι τῆς 3ης Δεκεμβρίου, ὁπότε ὡρίσθη ἡ ἐνέργεια τοῦ δημοψηφίσματος διὰ τὸ πολιτειακόν. Εἰς ἣν περίπου, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου, ἂν ἡ κυβέρνησις ἐμμείνῃ εἰς τὴν χρονολογίαν αὐτήν, εἶναι εὔκολον νὰ φαντασθῇ κανεὶς ποία θὰ ἦνε ἡ ἐξέλιξις τῆς σημερινῆς πολιτικῆς καταστάσεως, ἐν κρίνῃ ἁπλῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πραγματικότητος.

Καὶ δὲν ἐπιτρέπεται ἄλλως νὰ κρίνῃ κανείς. Διεμορφώθη μία κατάστασις πραγμάτων, ἡ ὁποία δὲν εἶνε πλέον μενεστή. Μία κατάστασις ταραχῶδης, ἐπικινδύνου χαλαρώσεως τῆς ἐννόμου τάξεως. Ὁμάδες καὶ ὀργανώσεις ἀνεύθυνοι μποῦν κατὰ βούλησιν καὶ χωρὶς συνεπείας διὰ τὴν δράσίν των αὐτήν. Καὶ εἶνε τόση ἡ ἐνικὴ νευρικότης, ἔχει τόσον ἐπιταθῆ ἕνας ἐπικίνδυνος ἐκφυρισμός, ὥστε νὰ διερωτᾶται κανεὶς ἂν θὰ εἶνε κἀν δυνατὸν νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν δυνατότητα τῆς διεξαγωγῆς τοῦ δημοψηφίσματος μετὰ ἑξαμῆνα, μετὰ τέσσαρας ἑβδομάδας σταθερῶς προϊούσης τῆς ἐπιδεινώσεως τῆς καταστάσεως ταύτης. Καὶ διερωτᾶται κανεὶς ἀκόμη ἂν εἶνε ἐπιτεταμμένον νὰ ἀφεθῇ νὰ διαρρεύσῃ ἐν ἐκκρεμότητι τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα, ὅταν τὰ πάντα τριγύρω μας προμηνύουν διεθνεῖς ἐπιπλοκάς, αἱ ὁποῖαι ὑπάρχει κίνδυνος, ὅπως πηγαίνομεν, νὰ μᾶς εὕρουν εἴπερ ποτε διχασμένους, ἀλληλομαχοῦντας, φερομένους σταθερῶς καὶ βεβαίως πρὸς μίαν ἀποσυνθετικὴν ἀναρχίαν.

Δὲν θὰ ἐξετάσωμεν σήμερον ποῖοι ὑπέχουν τὰς εὐθύνας διὰ τὴν κατάστασιν αὐτήν. Ὁμολογοῦμεν ὅτι μᾶς ἀπολείπει τελείως ἡ ὄρεξις διὰ πολιτικὰς ἀντιγνωμίας, ὅταν, ὅπως πηγαίνομεν, βαίνομεν πρὸς συνεπείας ἀνεπανορθώτους ὁλεθρίας δι' ὁλόκληρον τὸ ἔθνος. Θέλομεν ἁπλῶς νὰ εἴμεθα πραγματισταί. Ἔχομεν ἐνώπιόν μας μίαν κατάστασιν, ἡ ὁποία προέκυψεν ἀπὸ τὴν ὑπερμέτρως παραταθεῖσαν ἐκκρεμότητα τοῦ πολιτειακοῦ καὶ ἡ ὁποία, ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ, ἐφ' ὅσον ἡ ἐκκρεμότης ἐξακολουθεῖ, ἀποβαίνει ἀπειλητικώτατα χειροτέρα. Τὸ λογικὸν συμπέρασμα εἶνε ὅτι πρέπει νὰ ἀρθῇ ἡ αἰτία της, νὰ τερματισθῇ δηλαδὴ ἡ ἐκκρεμότης αὐτὴ κατὰ τὸν μόνον δυνατὸν σήμερον τρόπον, τὸν μόνον ὀρθὸν καὶ λυσιτελῆ — διὰ τοῦ δημοψηφίσματος. Ἐφ' ὅσον δὲ μεσολαβοῦν ἀκόμη τέσσαρες ἑβδομάδες μέχρις αὐτοῦ, εἶνε φυσικὸν νὰ ἀνακύπτουν καὶ πάλιν, μέσα εἰς τὴν ἐπιτεινομένην γενικὴν νευρικότητα, σκέψεις περὶ ἐγκαταλείψεως τοῦ δημοψηφίσματος, περὶ λύσεων ἄλλων, διὰ μόνης τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, τὰς ὁποίας ὀρθότατα ἀποκρούει ἡ κυβέρνησις. Ἡ ταχίστη τοῦ δημοψηφίσματος διενέργεια εἶνε ἡ μόνη διέξοδος. Ὅσαι ἡμέραι καὶ ἂν κερδηθοῦν, τὸ κέρδος εἶνε σημαντικόν. Καὶ ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι, ἐὰν ἡ κυβέρνησις τὸ θελήσῃ, εἶνε δυνατὸν νὰ ὁρισθῇ τὸ δημοψήφισμα διὰ τὴν μεταπροσεχῆ Κυριακήν, τὴν 20ὴν Ὀκτωβρίου, δύο ἑβδομάδας δηλαδὴ πρὸ τῆς 3ης Νοεμβρίου.

Δὲν βλέπομεν τί θὰ ἐκώλυε νὰ συντομευθῇ κατὰ δεκαπενθήμερον ἡ ἀφόρητος ἤδη ἐκκρεμότης αὐτή, μὲ τὰς ἀθλίας καὶ κινδυνωδεστάτας συνεπείας της. Ἡ ἐκτύπωσις τῶν ψηφοδελτίων, ἡ συμπλήρωσις τῶν ψηφοδόχων κιβωτίων, ἡ συγκέντρωσις τῶν ἐπιτροπῶν εἰς τὰς θέσεις των — ὅλα αὐτὰ εἶνε ζήτημα ὀλιγίστων ἡμερῶν, κατὰ τὰς ὁποίας θὰ ἠμποροῦσαν νὰ παρασκευασθοῦν τὰ πάντα. Καὶ θὰ ἐπεβάλλετο, ἐν τῷ μεταξύ, νὰ καταβληθῇ κάθε δυνατὴ προσπάθεια διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ἐννόμου τάξεως, διὰ τὴν χαλιναγώγησιν τῶν ὀχλοκρατικῶν ἐκδηλώσεων, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐν τάξει διεξαγωγῆς τοῦ δημοψηφίσματος, τὸ ὁποῖον θὰ ἔθετε τελείαν καὶ παύλαν εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασιν, ἐπιβαλλομένης εἰς πάντας τῆς θελήσεως τῆς πλειονότητος τοῦ λαοῦ.

Ἡ ἀνάγκη τῆς ταχίστης ἄρσεως τῆς πολιτειακῆς ἐκκρεμότητος, εἶνε ἀκόμη συνυφασμένη καὶ μὲ τὸ κῦρος τοῦ πολιτεύματος, τὸ ὁποῖον θὰ προκύψῃ ἀπὸ τὴν ἔκφρασιν τῆς λαϊκῆς θελήσεως. Δι' ἡμᾶς δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ μεγάλη πλειονότης τοῦ λαοῦ, διακαῶς διψῶσα τάξιν καὶ ἠρεμίαν καὶ γαλήνευσιν καὶ γενικὴν σταθεροποίησιν, θὰ ἐκδηλωθῇ ὑπὲρ τῆς βασιλείας. Ἀλλὰ μόνον ἐχθροὶ τῆς βασιλείας θὰ ἤθελον νὰ ἐπανιδρυθῇ αὐτὴ εἰς τὴν χώραν ὡς ἀποκορύφωσις καὶ συνέπεια μιᾶς ταραχώδους, ἀναρχικῆς σχεδὸν καταστάσεως. Οἱ ἀποβλέποντες εἰς τὴν βασιλείαν ὡς εἰς ἐγγύησιν ἐθνικῆς ἑνότητος καὶ τάξεως καὶ γαλήνης, δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ ν' ἀντιλαμβάνωνται καὶ νὰ αἰσθάνωνται πόσον ἐπιτακτικὴ εἶνε ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ τερματισθῇ, ἐπὶ τέλους, ἡ σημερινὴ κατάστασις τῶν καθ' ἡμᾶς.

Τέχνη καὶ ζωή

Ὁ Ρωμαντισμὸς

Ὑπάρχουν ἀπασιόδοξοι κριτικοὶ ποὺ φαντάζονται ὅτι ἡ φιλολογία γενικὰ καὶ τὸ θέατρο εἰδικώτερα περνοῦν τώρα μιὰ περίοδο τελειωτικῆς κρίσεως. Οἱ συγγραφεῖς ὅ,τι εἶχαν νὰ 'ποῦν τὸ εἶπαν. Καὶ ἀπὸ ἑξῆς δὲν ἔχουν τίποτα ἄλλο νὰ κάνουν παρὰ νὰ αὐτὸπαναλαμβάνωνται, νὰ ξαναγράφουν τὰ παληὰ θέματα, δηλαδὴ νὰ περπατοῦν πρὸς τὰ ἔμπρὸς μὲ τὰ μάτια γυρισμένα πρὸς τὰ πίσω. Τίποτα καινούριο μὴ περιμένετε πειὰ ἀπ' τὴ δημιουργικὴ φιλολογία, λέγουν οἱ ἀπασιόδοξοι κριτικοί.

"Ἔχουν δίκηο ἄρα γε ; "Αν κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν κατάσταση ποὺ παρουσιάζει σήμερα τὸ θέατρο, ὄχι μονάχα στὴ Δυτικὴν Εὐρώπη, ἀλλὰ καὶ στὴ Ρωσσία καὶ στὴν Ἀμερική, φαίνεται πὼς ἔχουν κάποιο δίκηο. «Ἂν θέλῃ κανεὶς νὰ ἰδῇ ἕνα ἔργο ἄρτιο στὰ θέατρα τοῦ Βερολίνου, ἔγραφε τελευταῖα ἕνας Γερμανὸς κριτικός, πρέπει νὰ περιμένῃ νὰ παίξουν Σαίξπηρ ἢ "Ιψεν». "Ισως παίξουν Σαίξπηρ ἢ "Ιψεν». "Ισως ἡ ἀπόφασις νὰ εἶνε πολὺ αὐστηρὴ ἡ καταδίκη αὐτὴ μὲ μιὰ μονοκονδυλιὰ ὅλου τοῦ νεωτέρου θεάτρου. Ἀλλ' ὁπωσδήποτε εἶνε χαρακτηριστικὴ τῆς ἀδιαφορίας ποὺ προξενεῖ ὄχι μονάχα στὸν πολὺν κόσμο, ἀλλὰ καὶ στοὺς κύκλους τῶν διανοουμένων.

Γιὰ τὸ ρομάντσο τὰ ἴδια ἀπάνω-κάτω γράφουν καὶ στὴ Γαλλία. Οἱ πειὸ μοντέρνοι Γάλλοι συγγραφεῖς, ἔγραφε τελευταῖα ὁ κ. Μιομάντρ, εἶνε ὁ Στένταλ καὶ ὁ Μπαλζάκ. "Ἀνοίξτε ὁποιοδήποτε θέλετε ἀπὸ τὰ ἔργα των καὶ θὰ νομίσετε ὅτι ἐγράφη μόλις χθές. Θὰ ὑπάρχουν βέβαια κάποιες πραγματικὲς λεπτομέρειες ποὺ θὰ σᾶς ξενίσουν. Ἀλλ' ἂν ἀντικαταστήσετε τ' ἀμάξια μὲ αὐτοκίνητα καὶ αὐξήσετε τὰ ποσὰ τῶν χρημάτων ποὺ ξοδεύουν οἱ ἥρωες τῶν ἔργων, δὲν θὰ ἠμπορῆτε νὰ πιστέψετε ὅτι τὰ ἔργα αὐτὰ ἐγράφηκαν πρὸ ἑκατὸ ἐτῶν.

Τὰ ἔργα τοῦ Στένταλ εἶνε γεμάτα δροσιὰ καὶ νεότητα. "Αν ἀρχίσετε νὰ διαβάζετε ὁποιοδήποτε ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Μπαλζὰκ εἶνε ἀδύνατον νὰ τὸ ἀφήσετε πρὶν τὸ τελειώσετε. Καὶ τ' ἀστυνομικὰ μυθιστορήματα τοῦ Γκαμπριὼ ἐξακολουθοῦν ἀκόμα νὰ εἶνε μοντέλα ἀπαράμιλλα σ' αὐτὸ τὸ εἶδος. Στὸ διήγημα ὁ Μωπασσὰν εἶνε πάντα ὁ μέγας ἀριστοτέχνης ποὺ μόνον ὁ Ρῶσσος Τσέχωφ κατώρθωσε νὰ τὸν φθάσῃ. Καὶ εἶνε τώρα περισσότερα ἀπὸ τριάντα χρόνια ποὺ ἔχει πεθάνει ὁ Τσέχωφ.

Στὸ θέατρο οἱ πειὸ μοντέρνοι συγγραφεῖς, ἂν θέλωμε νὰ κρίνωμε ἀπὸ τὸ δραματολόγιο τῶν θεάτρων τῆς Μόσχας, εἶνε οἱ ρωμαντικοί. Ντοῦνον μὲ νέες σκηνοθεσίες τὰ παληὰ ρωμαντικὰ ἔργα οἱ σκηνοθέτες τῆς Μόσχας καὶ τὰ παρουσιάζουν στὸ κοινό, ὅπως οἱ μοδίστρες προσθέτουν στὰ παληὰ φορέματα καινούργιες γαρνιτοῦρες. Τὴν περασμένη ἑβδομάδα ἔπαιξαν στὴ Μόσχα τὸν «Ρακοσυλλέκτη τῶν Παρισίων». Ἡ σκηνοθεσία ἦταν μοντέρνα μὰ τὸ ἔργο ἔχει ἠλικίαν ἑνενήντα ἐτῶν.

Μέσα στὶς καινούριες σκηνοθεσίες τὰ παληὰ ρωμαντικὰ ἔργα φαίνονται σὰ νὰ παρουσιάζουν καινούρια προτερήματα. Στὴ Μόσχα ἔπαιξαν τὸν περασμένο μῆνα καὶ τὴν «Κυρία μὲ τὰς καμελίας» καὶ ἕνα νεαροὶ ἠθοποιοὶ ποὺ εἶχαν τοὺς ρόλους τῶν δύο ἐραστῶν παρουσίασαν ἕνα ζευγάρι ἐρωτευμένων σύμφωνα μὲ ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ρωμαντικῆς παραδόσεως, ὥστε θὰ τοὺς ἐζήλευαν, ἂν τοὺς ἔβλεπαν, ὅλοι οἱ παληοὶ ἠθοποιοὶ καὶ θὰ τοὺς ἐχειροκροτοῦσαν μ' ἐνθουσιασμὸν ὅλοι οἱ παληοὶ θεατρόφιλοι.

Μέσα στὴν πυρετῶδη ἀτμόσφαιρα τῶν πενταετῶν σχεδίων, τῆς βιομηχανοποιήσεως καὶ τοῦ κολλεκτιβισμοῦ ἡ παληὰ ἐρωτικὴ μπαλλάντα ἐπροξένησεν ἰσχυρὴ συγκίνηση. Πῶς συμβαίνει τὸ παράξενο αὐτὸ πρᾶγμα ; Πῶς συμβιβάζεται ἡ μαρξιστικὴ διδασκαλία μὲ τὸν ρωμαντισμό ; Πῶς ἐπικρατεῖ ἡ αἰσθηματολογία ἀπάνω στὴ μηχανοποίηση τῶν πάντων ; Δὲν ἔγιναν ἀκόμα ἁπλὲς μηχανὲς οἱ καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων ;

Φαίνεται πὼς δὲν ἔγιναν καὶ δὲν ὑπάρχει κίνδυνος νὰ γίνουν ποτέ. Φαίνεται πὼς δὲν ὑπάρχει καμμιὰ ἀνάγκη νὰ συμβιβασθοῦν τ' ἀσυμβίβαστα. Τὰ παληὰ μοτίβα τῆς φιλολογίας, βγαλμένα ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ τὰς συγκρούσεις τῶν παθῶν των, ἀπὸ τὴ δυστυχία των, καὶ ἀπὸ τοὺς πόνους των, φαίνεται πὼς εἶνε πεπρωμένο νὰ παραμένουν ἀναλλοίωτα. Αὐτὸ εἶνε τὸ πρῶτο συμπέρασμα. Καὶ τὸ δεύτερο συμπέρασμα εἶνε ὅτι οἱ ρωμαντικοὶ συγγραφεῖς, θρεμμένοι ἀπὸ τὸν κλασσικισμό, ἂν καὶ ἀποτελοῦσαν τὴ φυσιολογική του ἀντίδραση, ἔξεραν θαυμάσια τὴν τεχνικὴ τοῦ θεάτρου, τὴν τεχνικὴ γενικὰ ποὺ χρειάζεται γιὰ νὰ παρουσιασθῇ ἕνα καλὸ καὶ ἄστιο ἔργο στὸ πεδίο τῆς δημιουργικῆς φιλολογίας. Οἱ νεώτεροι, ὡς τὰ τώρα τοὐλάχιστον, καθυστεροῦν. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια.

SER

Σύντομα Τηλεγραφήματα

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7 ('Αθην. Πρακτ.). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Νέας Ὑόρκης ὅτι τὸ ἐπιβατικὸν ἀεροπλάνον, τὸ ὁποῖον κατέπεσεν εἰς Σεγέν, διηυθύνετο ὑπὸ τοῦ ἀεροπόρου Κόλισσον, ὅστις εἶχε καταγάγει μεγάλας ἐπιτυχίας κατὰ τὴν σταδιοδρομίαν του.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7 ('Αθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Χόαρ συνωμίλησε τὸ ἀπόγευμα μετὰ τοῦ κ. Μπάλντουϊν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7 ('Αθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Βελιγραδίου ὅτι οἱ αὐτόθι ἀρμόδιοι κύκλοι οὔτε διαψεύδουν οὔτε καὶ ἐπιβεβαιοῦν τὴν αὐτόθι ἄφιξιν τοῦ φὸν Ρίμπεντροπ.

Ὁ μαῦρος Αὐτοκράτωρ

Ἡ φυσιογνωμία τοῦ Χαϊλὲ Σελάσιε

Τὸ δύσκολον ἔργον του

Ἡ κατωτέρω σκιαγραφία ἔχει γραφῆ ἀπὸ τὸν ἰδιαίτερον ἰατρὸν τοῦ Νεγκούς, Σασσάρ.

Ὁ Αὐτοκράτωρ πάσχει συχνὰ καὶ πραγματικὰ ὄχι ἀπὸ τὰς συνήθεις διπλωματικὰς ἀσθενείας, ἀλλ' ἀπὸ χρονίαν ἐξάντλησιν ὀφειλομένην εἰς τὴν συνεχῆ ὑπερκόπωσιν. Μοῦ κάμνει δὲ κατάπληξιν ἡ ἐνεργητικότης καὶ τὸ θάρρος ποὺ ὑπάρχουν εἰς ἕνα τόσον ἀδύνατον σῶμα.

Ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια εἶναι ἀγαπημένη. Ἡ αὐτοκράτειρα δίδει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν ἀναμιγνύεται εἰς κρατικὰς ὑποθέσεις. Πράγματι δέ, ζῇ ἀποτραβηγμένη. Τὸ πρῶτο της παιδί, ὁ διάδοχος Ἄσφα-Οὐέσσεν εἶναι σήμερον 25 ἐτῶν περίπου. Ζῇ γενικῶς μακρὰν τῆς πρωτευούσης, περιστοιχιζόμενος ἀπὸ κατασκόπους. Συγκεντρώνει γύρω του ἕνα ἀριθμὸν δυσηρεστημένων ἐναντίον τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως, οἱ ὁποῖοι ὑπολογίζουν εἰς τὸ μέλλον. Ὁ πρίγκιψ Μακόννεν, ἡλικίας 10 ἐτῶν συγκεντρώνει ὅλην τὴν πατρικὴν στοργήν, εὑρίσκεται δὲ εἰς ὅλα τὰ ἐπίσημα γεύματα καὶ εἰς τὰς παρελάσεις. Ὁ πατὴρ του τῷ ἀνέθεσε τὴν διακυβέρνησιν τῆς ἐπαρχίας Χάρραρ, τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος διώκει ἄλλοτε. Τοῦ ἔχει ὁλόκληρον ἐπιτελεῖον Γάλλων καθηγητῶν καὶ παρακολουθεῖ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν πρόοδον τῆς ἐκπαιδεύσεώς του.

Εἶναι δύσκολον νὰ μελετήσῃ κανεὶς τὸν χαρακτῆρα τοῦ Χαϊλὲ Σελάσιε, διότι ἐπεμβαίνουν διάφορα στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα πιθανὸν νὰ ἀλλοίωναν τὴν κρίσιν μας. Πρὸ παντὸς πρέπει νὰ τοῦ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι ἔδωσεν εἰς τὴν χώραν του γόητρον. Ἕνα σημεῖον ἀπὸ τοῦ ὁποίου ὁ Αὐτοκράτωρ διαφέρει τελείως ἀπὸ τὸν λαόν του εἶναι ἡ περιέργεια τοῦ πνεύματος. Ἐνδιαφέρεται πολὺ δι' ὅλας τὰς καινοτομίας καὶ ἐξετάζει ἀμέσως τὴν δυνατότητα ἐφαρμογῆς των καὶ εἰς τὴν χώραν του. Ἡ ἐπιθυμία του αὐτὴ πρὸς βελτίωσιν τῆς χώρας του δὲν καρποφορεῖ πάντοτε, ὑπάρχει ὅμως. Πρὸ τινων μηνῶν ὁ Νεγκοὺς ἦλθεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον νὰ παρακολουσήσῃ μίαν ἐγχείρησιν ἀκρωτηριασμοῦ. Ἐχρειάσθη νὰ τοῦ κάμω πλήρη ἀνάλυσιν τῆς μεθόδου ἀναλγησίας, τοῦ μηχανισμοῦ της κλπ. Ὁ Αὐτοκράτωρ παρηκολούθησεν ὅλην τὴν ἐγχείρησιν.

Μετ' ὀλίγους μῆνας ὁ Αὐτοκράτωρ μοῦ ἐζήτησε νὰ συντάξω ἕνα μικρὸν ἐγχειρίδιον πρακτικῆς ἰατρικῆς καὶ χειρουργικῆς πρὸς χρῆσιν τῶν νοσοκομείων τῶν ἀπομακρυσμένων περιφερειῶν.

Εἰς τὸν ἀμερόληπτον παρατηρητὴν, ἡ δι' ἐκείνον, ὁ ὁποῖος προσπαθεῖ νὰ εἶνε τοιοῦτος, ὁ Νεγκοὺς φαίνεται ἄλλοτε καλὸς καὶ ἄλλοτε σκληρός. Ἐγὼ δὲν ἤμπορῶ νὰ λησμονήσω μὲ πόσην καλωσύνην μοῦ ἔδωσεν ἑνὸς μηνὸς ἄδειαν διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅπου ἡ σύζυγός μου ἠσθένει βαρέως. Εἶνε καλὸς εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀδυνάτους, ἐνῷ ἀντιθέτως εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις δὲν ξέρει νὰ συγχωρῇ. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς θυσιάζει τὴν καλωσύνην εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ εἰς τὰ ἀνώτερα συμφέροντα τῆς χώρας.

Ἔχει πάντοτε ἀνάγκην χρημάτων, παρὰ τὰς ἀπουδαίας προσόδους, τὰς ὁποίας ἀποκομίζει κατ' ἔτος ἀπὸ καταθέσεις του εἰς μεγάλας Τραπέζας. Ἡ ἀκατασταία καθιστᾷ τὰ αἰθιοπικὰ Ὑπουργεῖα πραγματικοὺς πίθους Δαναΐδων, ἐντὸς τῶν ὁποίων εἰσέρχεται συνεχῶς τὸ χρῆμα χωρὶς νὰ ἐπιφέρῃ κανὲν ἀποτέλεσμα. Τοιουτοτρόπως, ὅταν ἔκαμε τὸ ταξίδι του εἰς τὴν Εὐρώπην (ἤτο τότε ἀκόμη διάδοχος) διὰ νὰ καλύψῃ τὰ ἔξοδά του ἔκαμε κράτησιν ἑνὸς μισθοῦ ἀπὸ ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους. Τελευταίως ἀκόμη τὰ ὀλίγα ἑκατομμύρια, τὰ ὁποῖα ἐχρειάσθησαν διὰ τὴν ἀγορὰν ὅπλων καὶ πολεμεφοδίων, ἐξοικονομήθησαν μὲ περικοπὴν 20% ἐπιβληθεῖσαν εἰς τοὺς μισθοὺς ὅλων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ποῖαι αἱ σχέσεις τοῦ Αὐτοκράτορος μὲ τὸν λαόν του; Οἱ Αἰθίοπες ἀγαποῦν καὶ σέβονται τὸν κύριον ποὺ τοὺς ἔδωσεν ὁ Θεός, θέλουν ὅμως νὰ τὸν βλέπουν, νὰ τὸν ἐγγίζουν, νὰ συνομιλοῦν μαζί του καὶ τοῦτο ἐξηγεῖ τὴν μικρὰν δημοτικότητα τοῦ Χαϊλὲ Σελάσιε μεταξὺ τοῦ λαοῦ του. Οἱ Αἰθίοπες ἐλάτρευον τὸν Μενελὶκ διότι δὲν ἐδίσταζε νὰ καθίσῃ ἐπάνω εἰς μίαν πέτραν καὶ νὰ λύσῃ τὴν διαφοράν δύο ὑπηκόων του. Ὁ Μενελὶκ ἦτο ἀκόμη μέγας πολεμιστής, τὸ δὲ ὄνομά του προκαλεῖ καὶ σήμερον σεβασμόν. Ὁ σημερινὸς Αὐτοκράτωρ διασχίζει μὲ αὐτοκίνητον τὰς ὁδοὺς τῆς πρωτευούσης καὶ ἠναγκάσθη νὰ αὐξήσῃ τοὺς φόρους. Τὸ ἔργον ἑνὸς μεταρρυθμιστοῦ, εἶνε πάντοτε δύσκολον.

Οἱ σκοποὶ τοῦ κ. Μουσσολίνι

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΒΗΣΣΥΝΙΑΝ

ΔΥΟ ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΥΟ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΙ

Εἰς τοὺς «Τάιμς» δημοσιεύεται τὸ κάτωθι ἄρθρον περὶ τῶν σκοπῶν τοῦ κ. Μουσσολίνι. Πλὴν τοῦ ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο δίδει συνεκτικὴν εἰκόνα τῶν σκέψεων τοῦ Ντοῦτσε, περιλαμβάνει καὶ ἐν ἐπιλόγῳ σκέψεις τοῦ ἀρθρογράφου, ὑπὸ τὰς ὁποίας δὲν εἶνε δύσκολον νὰ διδῇ τις τὰς ἐπισήμους ἀντιλήψεις τῆς βρετανικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Ὁ κ. Γκράντι, ὁ ἄλλοτε ἱκανώτατος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Ντοῦτσε καὶ ἤδη πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας εἰς τὸ Λονδῖνον, εἰς ἕνα βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἐξέδωσεν ἐφέτος ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῶν Δυνάμεων», ἀφιερώνει ἰδιαίτερον κεφάλαιον εἰς τὴν συνάντησιν Κῶρζον—Πουανκρὲ τὸ 1922. Περαιτέρω ἀσχολούμενος μὲ τὸ ἐπεισόδιον τῆς Κερκύρας

Ποῖος εἶνε ὁ ἄνθρωπος αὐτός ; Εἶνε ὁ υἱὸς ἑνὸς σιδηρουργοῦ, μὲ διεθνιστικὰς ἀντιλήψεις καὶ ἀθεϊστού, καὶ μιᾶς φιλοπάτριδος διδασκαλίσσης μὲ βαθύτατον θρησκευτικὸν αἴσθημα. Εἶνε ὁ σημερινὸς Ντοῦτσε τῆς Ἰταλίας, φωτογραφούμενος τὸ 1914 ὅταν συνελήφθη ὡς σοσιαλιστής

κατὰ τὸ ἔτος 1923, ἀναφέρεται εἰς ὑποσημειώσει εἰς τὸ διεθνὲς ἔθιμον κατὰ τὸ ὁποῖον ὅταν ἕνα πολεμικὸν θέλῃ νὰ διατάξῃ ἕνα ἄλλο ὕποπτον ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ σκάφος νὰ σταματήσῃ, ρίπτει μίαν προειδοποιητικὴν βολήν. Καὶ προσθέτει :

«Εἰς τὴν Κέρκυραν ὁ Ντοῦτσε ἔρριψε τὴν βολήν του, ὄχι διὰ νὰ ἐκφοβίσῃ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑποδηλώσῃ εἰς τὴν Εὐρώπην ὅτι ἤτο καιρὸς νὰ σταματήσῃ μίαν στιγμὴν καὶ νὰ ἐξετάσῃ τὴν διεθνῆ θέσιν τῆς Ἑλλάδος, προτοῦ φθάσῃ εἰς ἐπικίνδυνον σημεῖον ἡ ἔντασις ἡ δημιουργηθεῖσα ἐν Ἰταλίᾳ συνεπείᾳ τῶν προσγενομένων εἰς αὐτὴν ἀδικιῶν εἰς Παρισίους. Οὕτω πράττων, προσέφερε τὴν πρώτην πραγματικὴν συμβολὴν εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην».

Ἡ Κέρκυρα, λοιπόν, ἦτο προειδοποιητικὴ βολή. Ἡ Ἀθησσυνία ἐδίσταζε νὰ καθίσῃ ἐπάνω εἰς μίαν πέτραν καὶ νὰ λύσῃ τὴν διαφοράν τὸ τελευταῖα ἔτη θὰ μᾶς δώσῃ τὴν ἀπάντησιν.

Τὴν ἀνασκόπησιν αὐτὴν θὰ ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ Ντοῦτσε εἰς τὰς Ἰταλικὰς ἀποικίας τῆς βορείου Ἀφρικῆς τῷ 1926. Μία Ἰταλικὴ ἐφημερὶς συνώψισε τὴν ἐπίσκεψιν αὐτὴν μὲ τὰς λέξεις : «Ἦλθον, εἶδον, ἐνίκησα». Ὁ Ντοῦτσε ὑπῆρξε περισσότερον σαφής, ἂν καί, κατὰ τὴν συνήθειάν του, δραματικός. «Πεινῶμεν διὰ γῆν, εἶπε, διότι εἴμεθα γόνιμοι καὶ θέλομεν νὰ παραμείνωμεν τοιοῦτοι». Τὸ ταξίδιόν του προωρίζετο νὰ ἔχῃ «βαθὺν ἀντίκτυπον εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Ἰταλικοῦ λαοῦ, ἀντίκτυπος ὅστις θὰ εἶναι εὐεργετικὸς δεδομένου ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ ἀδάμαστος θέλησίς μας». Εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ ἐνθυμηθῶμεν ὑπὸ τὸ φῶς τῆς σημερινῆς ἐξελίξεως ὅτι αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες ὠμίλουν τότε, ἐν σχέσει μὲ τὸν ἀντίκτυπον αὐτόν, μόνον διὰ τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν καὶ τὴν Ταγγέρην. Μετὰ ἕνα μῆνα, τὸν Μάϊον τοῦ 1926, ὁ Ντοῦτσε ἐθεώρησε καλὸν νὰ σημειώσῃ «μίαν γενικὴν ὑποψίαν τῶν ξένων χωρῶν ὅτι ἡ Ἰταλία ἀκολουθεῖ ἰμπεριαλιστικὴν πολιτικὴν καὶ νὰ ἐξηγήσῃ ὅτι :

«Ὁ Ἰταλικὸς ἰμπεριαλισμὸς εἶναι πρὸ παντὸς ἔκφρασις ἀξιοπρεπείας τῶν Ἰταλῶν, οἱ ὁποῖοι ἀρχίζουν νὰ αἰσθάνωνται ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν χώραν των ἤτο ἀνάγκη οἰκονομικῆς καὶ πνευματικῆς ἐπεκτάσεως δι' ἓν νέον ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἐδράδυνε νὰ φθάσῃ ἐπὶ σκηνῆς, διότι ἡ Ἰταλία ἂν καὶ ἐπέτυχε τὴν ἐθνικήν της ἕνωσιν πρὸ 60 ἐτῶν, ὡς κράτος ὑφίσταται μόνον πρὸ τεσσάρων ἐτῶν. (Δηλ. μετὰ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ φασισμοῦ). Ὁ Ἰταλικὸς ἰμπεριαλισμὸς δὲν εἶναι ἐπιθετικός, ἡ κυβέρνησίς του ἀκολουθεῖ φιλειρηνικὴν πολιτικὴν καὶ δὲν προτίθεται νὰ διαταράξῃ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου... ἡ Ἰταλία πρέπει νὰ ἀποκτήσῃ τὴν θέσιν της εἰς τὸν κόσμον, θὰ

Θεάματα

(Ἀναγγελματικαὶ καὶ ἐσπερινοί)

ΑΛΙΚΗ (Λεωφόρος). «Ὁ μπαμπᾶς ἐκδικεῖται». «Ἀπόψε», Φοξ.
ΓΙΝΤΕΛ. (Βασιλίσσης Σοφίας). «Κοῦκλα δὲν μὲ μέλει».
ΚΑΖΙΝΟ. «Ἡ Νυχτερίδα», Β' σειρά.
ΛΟΥ. «Οἱ σπαγγέροι τῶν Ἀθηνῶν».
ΜΟΝΤΙΑΣ. «Ξξ.ω ἡ τρελλὰ».

Κινηματογράφοι

ΑΘΗΝΑ. «Ἔστω».
ΑΙΓΗ. «Νυχτερινὴ πτῆσις».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Λόγχες τῶν Κοζάκων».
ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Δυὸ καρδιὲς σ' ἕνα βάλς».
ΑΥΛΑΙΑ. ΣΑΠΕΤΟΥ. «Ἐξ ἀποκαλύψεως».
ΕΣΠΕΡΟΣ. «Κατάσκοπος 33».
ΖΩΗΡΟΣ. «Ἔξω ἀπὸ τὴν ἀγάπη».
ΗΡΩΔΕΙΟΝ. «Ἀκρόπολις».
ΚΑΠΙΤΩΛ. «Ἀπρόσκλητοι τῶν ἀνακτόβιλλων».
ΚΥΒΕΛΕΙΑ. «Ἄνοιξη βεβήλωσε κοντὰ σοῦ».
ΚΥΓΚΛΟΣ. Νέον πρόγραμμα.
ΛΟΥΞ. «Ἐλεφαντόκορμος ἀμαζόνα».
ΜΟΝ-ΣΙΝΕ. «Ἡ ὁρδιὰ τοῦ μπουνιτοῦ».
ΝΕΑΠΟΛΙΣ. «Τοῦνα, Β' ἐβδομάς».
ΠΑΛΛΑΣ. Ἄλφα ἀναμόνα.
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Ἡ δεκτιλὰ κατοικεῖ».
ΡΟΞΙΑΝΑ. «Ο Ἔντυ φοκίμης».
ΣΤΑΔΙΟΝ. «Μιὰ κυρία στὴ Βιέννη».

Πειραιῶς καὶ Προαστεῖα

ΜΥΡΙΑΜ (Ν. Ἰωνία). «Δυὸ κορίτσι σ' ἕνα ἄλμα».
ΠΕΡΕΚΑ (Ἀγ. Θεόδωρος). «Ἀπογοήτευσις κοῦκλα».
ΕΛΛΑΣ (Καλλίθεα). «Ἡ μάγισσα».
ΣΑΓΙΑΝΤΑΡΟ (Πειραιεύς). «Ἡ φοῦμα».

Ραδιόφωνον

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (546 ΚΗΖ/550 μ.). 8.30 μ.μ. «ΡΙΓΟΛΕΤΤΟ, ὀπερὰ τοῦ Βέρδη. Μὲ τὴν κρατικὴ ὀρχήστρα».
ΠΡΑΓΑ (638 ΚΗΖ/470 μ.). 7.20 μ.μ. Μουσικὴ βιολιοῦ. 9.20 μ.μ. Ἐνόργανα.
ΒΕΡΟΛΙΝΟ - ΖΑΝΣ. (Σταθμὸς Νο 3 Ἀκτ.). 8.45 μ.μ. «Ἡ ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας», ἐπιθετικὴ ὀπερέττα τοῦ Φρὶτς Κρέλερ.
ΒΙΕΝΝΗ (517 ΚΗΖ/580 μ.). 7.30 μ.μ. Μουσικὴ βιολιοῦ καὶ τραγουδιῶν.
ΛΟΝΔΙΝΟ (Ἀδελφοί). 8.15 μ.μ. Ὀρχήστρα καὶ τραγούδι. 11.05 μ.μ. Μουσικὴ χορεύτου ἀπὸ τὸ Μπλάκπουλ.
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (160 ΚΗΖ/1875 μ.). Ἀπὸ τὴν ὀπερέττα «Ἡ κλοκοτοῦ τῆς Ὀμορίας, Κοντσέρτο τοῦ Βιολιοῦ τοῦ Μπραχμς, "Ἀστρα καὶ ἔρωτας».
ΒΑΡΣΟΒΙΑ (223 ΚΗΖ/1345 μ.). 10.15 μ.μ. Μουσικὴ χορεύτου.
ΒΙΕΝΝΗ (592 ΚΗΖ/507 μ.). 9.10 μ.μ. Ἡ Ἑπτὰ μουσικὴ ἑστία. 10.10 μ.μ. Κοντσέρτο Κουαρτέτο ἐγχόρδων. Νο 132. Ἔργο τοῦ Χάϋντν.
ΒΡΑΤΙΣΛΑΒΑ (1195 ΚΗΖ/251 μ.). 8.15 μ.μ. Μουσικὴ βραδυνοῦ. 9.15 μ.μ. Μουσικὴ βραδυνοῦ. 10.15 μ.μ. Ἐνόργανα.
ΣΟΦΙΑ (1364 ΚΗΖ/207 μ.). 1 μ.μ. Ἐνόργανα τραγουδιὰ σκέρτς. ("Λρτς χορωδίες κλπ.).

Διευθυντὴς τοῦ Τυπογραφείου
Ἐμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης
Κολλεγιοῦ καὶ Σκαλίστα 51

Der Letzte Walzer

μὲ τοὺς συμμετέχοντας τοὺς ἀγλαΐστους ἀστέρες

ΙΒΑΝ ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ
ΚΑΜΙΛΛΑ ΧΟΡΝ
ΑΝΤΕΛΑ ΣΑΝΤΡΟΚ

Συντράτες:

Ὁλόκληρος ἡ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ τοῦ Βερολίνου καὶ τὸ ἀγαπημένο Ὀρφεόν τῶν ΟΠΕΡΑΣ τοῦ Βερολίνου.

ΣΗΜ. Τὸ ΤΑΤΙΚΟΝ ἐφέτος καὶ κάνει νίκη ἐπιφάνεια τὴν ἀποκλεισμὸ τὴν πρόβλημ τὸν περιφημον ΦΟΞ ΜΟΥΒΙΤΟΝ ΝΙΟΥΣ

Εἰς τὰ ὁποῖα, ἐκτὸς τῶν ἄλλων παγκοσμίων γεγονότων, ἐπιβεβαιώνεται ἡ ἀποκλειστικὴ τὴν ἀξία τῶν ἀπόλαυσιν τὴν ἀξία τῶν ἀπόλαυσιν τὴν ἀξία τῶν ἀπόλαυσιν

5η ΠΡΩΪΝΗ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ Κ. Τ. Ε. ΑΠΕΔΕΧΘΗ ΟΤΙ Η ΙΤΑΛΙΑ ΠΑΡΕΒΙΑΣΕ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ

Η ΛΗΦΘΕΙΣΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΣΥΝΕΠΑΓΕΤΑΙ ΤΗΝ ΑΜΕΣΟΝ ΕΠΙΒΟΛΗΝ ΚΥΡΩΣΕΩΝ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΗΜΕΡΑ

ΓΕΝΕΥΗ, 7. (Ἀθην. Πρακτ.). — Τὸ Συμβούλιον τῆς Κ. Τ. Ε. κατὰ τὴν μυστικὴν αὐτοῦ συνεδρίασιν ἠσχολήθη μὲ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἑξαμελοῦς ἐπιτροπῆς. Ὁ Ἰταλὸς ἀντιπρόσωπος ἐζήτησε τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἰσχυρισθεὶς ὅτι δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ μελετήσῃ τὴν ἔκθεσιν ταύτην καὶ ν' ἀπευθυνθῇ εἰς τὴν κυβέρνησίν του. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Αἰθιοπίας κ. Χαβαριάτε ἀπέκρουσε τὴν ἀναβολὴν ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις. Τὸ Συμβούλιον ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς συνεχίσεως τῆς συζητήσεως.

ΕΝΕΚΡΙΘΗ Η ΕΚΘΕΣΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7. (Ἀθην. Πρακτ.). — Τῆς σημερινῆς ἱστορικῆς συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε. προηγήθη τὴν πρωΐαν συνεδρίασις τῆς 13μελοῦς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ὁμοθύμως ἀπεδέχθη τὴν ἔκθεσιν τῆς Ἑξαμελοῦς, καθ' ἣν ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις προσέφυγεν εἰς τὸν πόλεμον κατὰ παράβασιν τῶν ἐπισήμως ἀναληφθεισῶν ὑπ' αὐτῆς ὑποχρεώσεων δυνάμει τοῦ 12ου ἄρθρου τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κ. Τ. Ε. Εἶτα ἡ ἔκθεσις ἐξετάζει λεπτομερέστερον τὴν ὑπὸ κρίσιν ὑπόθεσιν καὶ τονίζει ὅτι τὰ μέτρα ἀσφαλείας τὰ ληφθέντα ὑπὸ κράτους τινὸς ἐπὶ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἐδάφους, χωρὶς νὰ παραβιάζουν τὰς διεθνεῖς ὑποχρεώσεις, δὲν δύνανται νὰ ἀποτελέσουν ἐπιχείρημα δι' ἕν ἄλλο κράτος ὅπως παραβιάσῃ τὸ καταστατικὸν τῆς Κ. Τ. Ε. Ἡ ἔκθεσις ὑπομιμνήσκει τὰς ὑποχρεώσεις τῶν δύο μερῶν τὰς ἀναληφθείσας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ συμφώνου Μπριὰν—Κέλλογκ ὡς καὶ τοῦ καταστατικοῦ τῆς Κ. Τ. Ε. Ἀναφερομένη εἰς τὸ 16ον ἄρθρον τοῦ καταστατικοῦ, ἡ ἔκθεσις τονίζει : «Ὅπως τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐφαρμοσθῇ δὲν παρίσταται ἀνάγκη δημιουργίας ἐμπολέμου καταστάσεως». Τὸ πόρισμα τῆς ἐπιτροπῆς στηρίζεται κυρίως ἐπὶ τοῦ ἐπισήμου ἀνακοινωθέντος, τοῦ ἐκδοθέντος ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως, δι' οὗ διατάσσονται τὰ ἰταλικὰ στρατεύματα νὰ προελάσουν εἰς τὴν Αἰθιοπίαν καὶ τῶν ἰταλικῶν ἀνακοινωθέντων, τὰ ὁποῖα ἀναγγέλλουν ἀνερείους βομβαρδισμοὺς τοῦ Ἀντιγκρατ καὶ τῆς Ἄδουας.

ΓΑΛΛΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Γενεύης, ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Κ.Τ.Ε. συνῆλθε περὶ ὥραν 17.45'. Ὁ κ. Ἀλοΐζι διετύπωσε τὰς μάλλον κατηγορηματικὰς ἐπιφυλάξεις ἐπὶ τῶν ἀνακριβειῶν, ἃς εἶπε, τῆς ἐκθέσεως.

«Τάλταλοαιθιοπικὰ σύνορα —εἶπεν — ἀπὸ ἀπόψεως ἀσφαλείας δὲν δύνανται νὰ συγκριθοῦν μὲ σύνορα οἱασδήποτε ἄλλης γειτονικῆς δυνάμεως πρὸς τὴν Αἰθιοπίαν. Ἡ ἔκθεσις ἐλησμόνησε τὸ οὐσιῶδες γεγονὸς τῆς μονίμου ἐπιθετικῆς καταστάσεως, ἡ ὁποία ὑπερχρέωσε τὴν Ἰταλίαν νὰ λάβῃ νόμιμα μέτρα ἀμύνης». Ἀναφερόμενος εἶτα εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Νεγκοὺς ἀναγνώρισιν τῆς ἀνάγκης τῶν μεταρρυθμίσεων, ἐτόνισεν ὅτι ἡ Ἰταλικὴ ἄποψις στηρίζεται ἐπὶ ἀκλονήτων βάσεων. Κατήγγειλεν εἶτα τοὺς συνεχεῖς ἐξοπλισμοὺς τῆς Αἰθιοπίας, τοὺς στρεφομένους μόνον κατὰ τῆς Ἰταλίας. Ὑπεγράμμισεν ὅτι ἡ Αἰθιοπία δὲν ἐκπληροῖ τὰς ὑποχρεώσεις της ὡς μέλος τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ ὅτι δὲν δύναται νὰ τοποθετηθῇ ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἐπιπέδου μὲ τὰ λοιπὰ πεπολιτισμένα κράτη. Ἡ Ἰταλία δὲν νομίζει ὅτι παρεβίασε τὸ σύμφωνον διότι ἔλαβε μέτρα ἀσφαλείας.

Εἶτα ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Αἰθιοπίας κ. Τέκλε Χαβαριάτε ὅστις ἐδήλωσεν ὅτι ἐνται σύμφωνος μὲ τὴν ἔκθεσιν τῆς 13μελοῦς ἐπιτροπῆς.

«Ἡ Αἰθιοπία, εἶπε, θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅλας τὰς συστάσεις τοῦ Συμβουλίου, ὡς μέλος δὲ αὐτοῦ ἀπολαμβάνει τῶν ἰδίων δικαιωμάτων καὶ ἔχει καὶ τὰς ἰδίας ὑποχρεώσεις μὲ τὰ λοιπὰ κράτη μέλη». Ὑπέμνησε κατόπιν τὴν διαιτητικὴν ἀπόφασιν τὴν σχετικὴν πρὸς τὸ Οὐάλ-Οὐάλ καὶ ἐβεβαίωσεν ὅτι τὰ αἰθιοπικὰ στρατεύματα ὑπεχώρησαν κατὰ 20 χιλιόμετρα καὶ ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο ἦτο καθαρῶς φιλειρηνικὸν καὶ οὐχὶ στρατιωτικὸν ὡς ἠθέλησε νὰ παραστήσῃ ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις.

«Ἡ Ἰταλία, εἶπεν, εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὸν σημερινὸν πόλεμον ἐναντίον τοῦ ὁποίου θὰ ἀντιστῶμεν μέχρι θανάτου».

ΔΡΑΜΑΤΙΚΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7 (Ἀθην. Πρακτ.). — Ὁ ἐν Γενεύῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ πρακτορείου Ρώϋτερ τηλεγραφεῖ ὅτι ἡ ὁμοθυμος δεκτὴ ὑπὸ τῆς 13μελοῦς ἐπιτροπῆς τὴν πρωΐαν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου καταλήγει εἰς τὰ ἑξῆς συμπεράσματα :

«Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν γεγονότων ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπέλησεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις προσέφυγεν εἰς τὸν πόλεμον κατὰ παράβασιν τῶν ἐπισήμως ἀναληφθεισῶν ὑπ' αὐτῆς ὑποχρεώσεων δυνάμει τοῦ 12ου ἄρθρου τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κ. Τ. Ε. Εἶτα ἡ ἔκθεσις ἐξετάζει λεπτομερέστερον τὴν ὑπὸ κρίσιν ὑπόθεσιν καὶ τονίζει ὅτι τὰ μέτρα ἀσφαλείας τὰ ληφθέντα ὑπὸ κράτους τινὸς ἐπὶ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἐδάφους, χωρὶς νὰ παραβιάζουν τὰς διεθνεῖς ὑποχρεώσεις, δὲν δύνανται νὰ ἀποτελέσουν ἐπιχείρημα δι' ἕν ἄλλο κράτος ὅπως παραβιάσῃ τὸ καταστατικὸν τῆς Κ. Τ. Ε. Ἡ ἔκθεσις ὑπομιμνήσκει τὰς ὑποχρεώσεις τῶν δύο μερῶν τὰς ἀναληφθείσας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ συμφώνου Μπριὰν—Κέλλογκ ὡς καὶ τοῦ καταστατικοῦ τῆς Κ. Τ. Ε. Ἀναφερομένη εἰς τὸ 16ον ἄρθρον τοῦ καταστατικοῦ, ἡ ἔκθεσις τονίζει : «Ὅπως τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐφαρμοσθῇ δὲν παρίσταται ἀνάγκη δημιουργίας ἐμπολέμου καταστάσεως». Τὸ πόρισμα τῆς ἐπιτροπῆς στηρίζεται κυρίως ἐπὶ τοῦ ἐπισήμου ἀνακοινωθέντος, τοῦ ἐκδοθέντος ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως, δι' οὗ διατάσσονται τὰ ἰταλικὰ στρατεύματα νὰ προελάσουν εἰς τὴν Αἰθιοπίαν καὶ τῶν ἰταλικῶν ἀνακοινωθέντων, τὰ ὁποῖα ἀναγγέλλουν ἀνερείους βομβαρδισμοὺς τοῦ Ἀντιγκρατ καὶ τῆς Ἄδουας.

ΓΑΛΛΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Γενεύης, ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Κ.Τ.Ε. συνῆλθε περὶ ὥραν 17.45'. Ὁ κ. Ἀλοΐζι διετύπωσε τὰς μάλλον κατηγορηματικὰς ἐπιφυλάξεις ἐπὶ τῶν ἀνακριβειῶν, ἃς εἶπε, τῆς ἐκθέσεως.

«Τάλταλοαιθιοπικὰ σύνορα —εἶπεν — ἀπὸ ἀπόψεως ἀσφαλείας δὲν δύνανται νὰ συγκριθοῦν μὲ σύνορα οἱασδήποτε ἄλλης γειτονικῆς δυνάμεως πρὸς τὴν Αἰθιοπίαν. Ἡ ἔκθεσις ἐλησμόνησε τὸ οὐσιῶδες γεγονὸς τῆς μονίμου ἐπιθετικῆς καταστάσεως, ἡ ὁποία ὑπεχρέωσε τὴν Ἰταλίαν νὰ λάβῃ νόμιμα μέτρα ἀμύνης». Ἀναφερόμενος εἶτα εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Νεγκοὺς ἀναγνώρισιν τῆς ἀνάγκης τῶν μεταρρυθμίσεων, ἐτόνισεν ὅτι ἡ Ἰταλικὴ ἄποψις στηρίζεται ἐπὶ ἀκλονήτων βάσεων. Κατήγγειλεν εἶτα τοὺς συνεχεῖς ἐξοπλισμοὺς τῆς Αἰθιοπίας, τοὺς στρεφομένους μόνον κατὰ τῆς Ἰταλίας. Ὑπεγράμμισεν ὅτι ἡ Αἰθιοπία δὲν ἐκπληροῖ τὰς ὑποχρεώσεις της ὡς μέλος τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ ὅτι δὲν δύναται νὰ τοποθετηθῇ ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἐπιπέδου μὲ τὰ λοιπὰ πεπολιτισμένα κράτη. Ἡ Ἰταλία δὲν νομίζει ὅτι παρεβίασε τὸ σύμφωνον διότι ἔλαβε μέτρα ἀσφαλείας.

Εἶτα ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Αἰθιοπίας κ. Τέκλε Χαβαριάτε ὅστις ἐδήλωσεν ὅτι ἐνται σύμφωνος μὲ τὴν ἔκθεσιν τῆς 13μελοῦς ἐπιτροπῆς.

«Ἡ Αἰθιοπία, εἶπε, θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅλας τὰς συστάσεις τοῦ Συμβουλίου, ὡς μέλος δὲ αὐτοῦ ἀπολαμβάνει τῶν ἰδίων δικαιωμάτων καὶ ἔχει καὶ τὰς ἰδίας ὑποχρεώσεις μὲ τὰ λοιπὰ κράτη μέλη». Ὑπέμνησε κατόπιν τὴν διαιτητικὴν ἀπόφασιν τὴν σχετικὴν πρὸς τὸ Οὐάλ-Οὐάλ καὶ ἐβεβαίωσεν ὅτι τὰ αἰθιοπικὰ στρατεύματα ὑπεχώρησαν κατὰ 20 χιλιόμετρα καὶ ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο ἦτο καθαρῶς φιλειρηνικὸν καὶ οὐχὶ στρατιωτικὸν ὡς ἠθέλησε νὰ παραστήσῃ ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις.

«Ἡ Ἰταλία, εἶπεν, εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὸν σημερινὸν πόλεμον ἐναντίον τοῦ ὁποίου θὰ ἀντιστῶμεν μέχρι θανάτου».

ΔΡΑΜΑΤΙΚΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7 (Ἀθην. Πρακτ.). — Ὁ ἐν Γενεύῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ πρακτορείου Ρώϋτερ τηλεγραφεῖ ὅτι ἡ ὁμοθυμος δεκτὴ ὑπὸ τῆς 13μελοῦς ἐπιτροπῆς τὴν πρωΐαν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου καταλήγει εἰς τὰ ἑξῆς συμπεράσματα :

«Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν γεγονότων ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπέλησεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις προσέφυγεν εἰς τὸν πόλεμον κατὰ παράβασιν τῶν ἐπισήμως ἀναληφθεισῶν ὑπ' αὐτῆς ὑποχρεώσεων δυνάμει τοῦ 12ου ἄρθρου τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κ. Τ. Ε. Εἶτα ἡ ἔκθεσις ἐξετάζει λεπτομερέστερον τὴν ὑπὸ κρίσιν ὑπόθεσιν καὶ τονίζει ὅτι τὰ μέτρα ἀσφαλείας τὰ ληφθέντα ὑπὸ κράτους τινὸς ἐπὶ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἐδάφους, χωρὶς νὰ παραβιάζουν τὰς διεθνεῖς ὑποχρεώσεις, δὲν δύνανται νὰ ἀποτελέσουν ἐπιχείρημα δι' ἕν ἄλλο κράτος ὅπως παραβιάσῃ τὸ καταστατικὸν τῆς Κ. Τ. Ε. Ἡ ἔκθεσις ὑπομιμνήσκει τὰς ὑποχρεώσεις τῶν δύο μερῶν τὰς ἀναληφθείσας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ συμφώνου Μπριὰν—Κέλλογκ ὡς καὶ τοῦ καταστατικοῦ τῆς Κ. Τ. Ε. Ἀναφερομένη εἰς τὸ 16ον ἄρθρον τοῦ καταστατικοῦ, ἡ ἔκθεσις τονίζει : «Ὅπως τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐφαρμοσθῇ δὲν παρίσταται ἀνάγκη δημιουργίας ἐμπολέμου καταστάσεως». Τὸ πόρισμα τῆς ἐπιτροπῆς στηρίζεται κυρίως ἐπὶ τοῦ ἐπισήμου ἀνακοινωθέντος, τοῦ ἐκδοθέντος ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως, δι' οὗ διατάσσονται τὰ ἰταλικὰ στρατεύματα νὰ προελάσουν εἰς τὴν Αἰθιοπίαν καὶ τῶν ἰταλικῶν ἀνακοινωθέντων, τὰ ὁποῖα ἀναγγέλλουν ἀνερείους βομβαρδισμοὺς τοῦ Ἀντιγκρατ καὶ τῆς Ἄδουας.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΙΝ ΤΗΣ ΑΔΟΥΑΣ

ΑΙ ΙΤΑΛΙΚΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΞΟΥΜ

ΤΟ ΚΥΡΙΟΝ ΣΩΜΑ ΤΩΝ ΑΙΘΙΟΠΩΝ ΘΑ ΕΜΠΛΑΚΗ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΑΙ ΚΡΑΤΟΥΣΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΛΙΞΙΝ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Ἀθην. Πρακτ.). —Ἡ «Παρὶ-Σουὰρ» πληροφορεῖται ἐκ Λονδίνου, ὅτι οἱ Ἰταλοὶ ἐξακολουθοῦν τὴν προέλασίν των πρὸς τὴν Ἀξώμην. Κατέλαβον τὸ Ντελὸ καὶ προχωροῦν πρὸς τὸ Χάρραρ. Κατέλαβον ἐπίσης τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους Μουσᾶ-Ἀλή.

Κατὰ τηλεγραφήματα τῶν ἐν Ἀντὶς Ἀμπέμπα Ἄγγλων ἀνταποκριτῶν, ἡ εἴδησις τῆς καταλήψεως τῆς Ἄδουας ἀπὸ τὰς ἰταλικὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις, δὲν προὐκάλεσεν ἐντύπωσιν εἰς τὴν ἀβησσυνιακὴν πρωτεύουσαν. Ἀντιθέτως, κατὰ τοὺς Ἄγγλους ἀνταποκριτὰς — οἱ ὁποῖοι ἐξακολουθοῦν νὰ ἐπιμένουν ὅτι περὶ τὴν Ἄδουαν συνήφθησαν σκληραὶ σῶμα πρὸς σῶμα μάχαι—οἱ ἀβησσυνιακοὶ ἐπίσημοι κύκλοι ἐκφράζουν τὴν ἔκπληξίν των καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν των, διότι τὰ σώματα προκαλύψεως μολονότι ἀπροόπτως καταληφθέντα ἀπὸ τὴν ἰταλικὴν ἐξόρμησιν, κατώρθωσαν ν' ἀντισταθοῦν ἐπὶ ὁλόκληρον τετραήμερον καὶ νὰ προκαλέσουν, ὡς ἰσχυρίζονται, μεγάλας καταστροφὰς εἰς τὰς ἰταλικὰς τάξεις.

Οἱ Αἰθίοπες θεωροῦν γενικῶς ὡς ἀποτυχοῦσαν τὴν ἰταλικὴν ἐπίθεσιν, τονίζουν δὲ ὅτι ὁ πόλεμος δὲν ἤρχισεν ἀκόμη, διότι, ὡς λέγουν, αἱ κύριαι στρατιωτικαὶ δυνάμεις των δὲν ἔλαβον μέρος εἰς τὴν μάχην.

Οἱ Αἰθίοπες ἀγγέλλουν ἐξ ἄλλου σήμερον, ὅτι εἰς τὸ βόρειον μέτωπον συνέλαβον αἰχμαλώτους τρεῖς Ἰταλοὺς ἀξιωματικούς, τοὺς ὁποίους καὶ μεταφέρουν ἀεροπορικῶς εἰς τὴν Ἀντὶς Ἀμπέμπα.

ΤΟ ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

ΑΣΜΑΡΑ, 7. (Ἀθην. Πρακτ.)—Ἐπίσημον Ἰταλικὸν ἀνακοινωθὲν ὑπ' ἀριθ. 13. Ἡ Ἰταλικὴ σημαία ἤτις τὴν 18ην Μαΐου 1896 εἶχεν ὑποσταλῆ ἀπὸ τὰς πύλας τοῦ Ἀντιγκράτ, ὑψώθη ἐκ νέου χθὲς Κυριακὴν εἰς τὰ ἐρείπια τῶν δύο πυλῶν ἀπὸ τὸ Α' Σῶμα Στρατοῦ, ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Σαμπίνι.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν κλῆρον, ἐδήλωσεν ὑποταγήν. Τὸ ἐξ Ἰθαγενῶν σῶμα στρατοῦ ἐπέτυχε διὰ κεραυνοβόλου κυκλωτικῆς κινήσεως νὰ ἐγκαθιδρυθῇ εἰς τὴν κόγχην τῆς Ἄδουας.

Ἡ ἀεροπορία ἔδρασεν ἀποτελεσματικῶς εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς. Ὁ ἀρχιστράτηγος Ντὲ Μπόνο ἐξαίρει εἰς τὰς τηλεγραφικὰς ἀναφοράς του τὸ ἄριστον ἠθικὸν καὶ τὴν ὁρμητικότητα τῶν ὑπ' αὐτὸν στρατευμάτων. Χθὲς τὴν ἑσπέραν τὰ ἰταλικὰ στρατεύματα ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὰς θέσεις τὰς ὁποίας κατέλαβον εἰς τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας. Τμήματα μηχανικοῦ καὶ χιλιάδες ἐργατῶν ἐργασθέντες ἀδιακόπως νυχθημερὸν, μετέτρεψαν τὴν περὶ τὸ Ἀντιγκράτ ἄβατον περιοχὴν εἰς κανονικὴν ὁδόν, διὰ τῆς ὁποίας δύνανται νὰ διέλθουν φορτηγὰ αὐτοκίνητα. Διάφοροι ἄλλοι ἀρχηγοὶ τῆς περιοχῆς προσέρχονται καὶ δηλοῦν ὑποταγήν. Σήμερον τὴν πρωΐαν ἐπανελήφθη ἡ προέλασις.

Εἰς τὸ μέτωπον τῆς Σομαλίας καὶ εἰς τὸν νότιον τομέα τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα κατέλαβον χθὲς τὴν πρωΐαν, μετὰ βραχυτάτην μάχην, τὸ Γκερλογκοῦμπι.

Η ΝΕΑ ΦΑΣΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7 (Ἀθην. Πρακτ.). —Ἀγγέλλεται ἐκ Ρώμης ὅτι ἡ πρώτη φάσις τοῦ κατὰ τῆς Αἰθιοπίας πολέμου ἐτερματίσθη διὰ τῆς καταλήψεως ὅλων ἐκείνων τῶν σημείων, ἅτινα ἀπετέλουν τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς, τοὺς ὁποίους ἐπεδίωκε νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ἰταλικὸν ἀρχηγεῖον. Ἤδη, πρὶν ἀποφασισθῇ νέα προέλασις, φαίνεται ὅτι τὸ ἰταλικὸν ἐπιτελεῖον θὰ διατάξῃ ἀναστολὴν τῆς ἐπιθέσεως πρὸς ὀργάνωσιν τοῦ καταληφθέντος ἐδάφους καὶ πρὸς προπαρασκευὴν τῆς νέας ἐξορμήσεως. Ἡ νέα γραμμὴ διέρχεται δυτικῶς τῆς Ἀξώμης καὶ τῆς Ἄδουας, βορείως τοῦ Ἀντίστσιο καὶ ἀνατολικῶς τοῦ Ἀντιγκράτ.

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΑΔΟΥΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Ἀθ. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Ρώμης, ὅτι ὁ εἰδικὸς ἀπεσταλμένος τοῦ «Πίκολο» μεταδίδει τὰς ἑξῆς λεπτομερείας διὰ τὴν κατάληψιν τῆς Ἄδουας : Ἡ ἀντίστασις τῶν Ἀβησσυνῶν ἐξεδηλώθη μόνον εἰς μικρὰν κοιλάδα, ὅπου ἦσαν συγκεντρωμένοι ἑπτὰ χιλιάδες ἐξ αὐτῶν. Ἡ διεξαχθεῖσα μάχη ὑπῆρξε λυσσώδης ἀλλὰ βραχεῖα. Περὶ ὥραν 16ην τῆς 5ης Ὀκτωβρίου αἱ ἰταλικαὶ προφυλακαὶ ἔφθασαν εἰς ἀπόστασιν 3 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς Ἄδουας. Τὸ πεζικὸν ἐπετέθη, βοηθούμενον ὑπὸ τάνκς. Τὰ ἰταλικὰ στρατεύματα συνωδεύοντο καὶ ὑπὸ 20 ἀεροπλάνων. Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ἐδήλωσαν ὑποταγήν.

ΑΙ ΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 7. (Τρανζόσεαν). — Τηλεγραφήματα ἐξ Ἀντὶς Ἀμπέμπα ἀναφέρουν, ὅτι, κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ τοῦ στρατηγείου τοῦ βορείου μετώπου, τὸ ὁποῖον εἶνε ἐγκατεστημένον εἰς Μακάλα, οἱ Ἰταλοὶ ἐτοιμάζουν νέαν ἐπίθεσιν καὶ μεγαλύτεραι μάχαι ἀναμένονται ἐντὸς τῆς ἡμέρας. Ὡς λέγεται, οἱ Ἰταλοὶ ἐξεπλάγησαν ἀπὸ τὴν ἐπίμονον ἀντίστασιν, τὴν ὁποίαν προέβαλον οἱ Ἀβησσυνοὶ εἰς τὰς μέχρι τοῦδε μάχας, αἱ ὁποῖαι ἐν Ἀντὶς Ἀμπέμπα χαρακτηρίζονται ὡς ἁπλᾶ συμπλοκαὶ προφυλακῶν. Ἡ κυρία δύναμις τοῦ αἰθιοπικοῦ στρατοῦ ἐν τῷ βορείῳ μετώπῳ θὰ

Ὁ ἐν Ἀντὶς Ἀμπέμπα πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας κ. Νταβίντσι

εἰσέλθῃ εἰς δράσιν αὔριον. Ἡ νέα μάχη προβλέπεται ὅτι θὰ γίνῃ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Ἀξούμ.

Ἡ κατάστασις εἰς τὸ βορειοανατολικὸν μέτωπον, ὅπου οἱ Ἀβησσυνοὶ ἤρχισαν ἀντεπίθεσιν, δὲν ἔχει ἀποσαφηνισθῆ εἰσέτι. Οἱ Ἀβησσυνοὶ φαίνεται ὅτι συγκεντρώνουν στρατεύματα καὶ κατὰ τὴς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τῆς Ἰταλικῆς παρατάξεως. Εἰς τὸ νότιον μέτωπον, ὅπου οἱ Ἰταλοὶ κατέλαβον τὸ Γκερλογκοῦμπι χθές, τὸ ἀβησσυνιακὸν ἀρχηγεῖον φαίνεται ὅτι σχεδιάζει ν' ἀναλάβῃ ἐπίθεσιν ὅπως προστατεύσῃ τὰς συγκοινωνίας διὰ τὴν παροχὴν ἐνισχύσεων. Συνεπείᾳ τούτου ἡ ἀβησσυνιακὴ κυβέρνησις ἔλαβεν ὑπὸ τὴν κατοχήν της τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν τοῦ Τζιμπουτὶ καὶ θὰ τὴν χρησιμοποιήσῃ κυρίως διὰ τὴν μεταφορὰν στρατευμάτων.

Κατὰ πληροφορίας ἐξ Ἀντὶς Ἀμπέμπα, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Ρὰς Μουλογκέτα ἀπηλλάγη τῶν καθηκόντων του, ἀντικατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ Ρὰς Γκουτάτσε Ἀμπάτα.

ΤΙ ΛΕΓΟΥΝ ΟΙ ΑΒΗΣΣΥΝΟΙ

ΑΝΤΙΣ ΑΜΠΕΜΠΑ, 7. (Ἀθην. Πρ.)— Οἱ ἀρμόδιοι κύκλοι ὁμολογοῦν ὅτι οἱ Ἰταλοὶ κατέλαβον τὴν Ἄδουαν χωρὶς ὅμως νὰ συναντήσουν ἀντίστασιν διότι ἡ πόλις εἶχε προηγουμένως ἐκκενωθῆ. «Ὅλαι αἱ μάχαι—λέγουν— αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο μέχρι τοῦδε δὲν ἦσαν εἰμὴ μικραὶ συγκρούσεις προφυλακῶν καὶ μονωμένων ἀποσπασμάτων. Τὰ κυρίως στρατεύματά μας δὲν εἰσῆλθον ἀκόμη ἐν δράσει».

Αἱ στρατιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις τῶν Ἰταλῶν χαρακτηρίζονται ἐνταῦθα ὡς ἁπλῆ ἐπίδειξις. Ἡ κατάληψις τῆς Ἄδουας πιστεύεται ὅτι δὲν ἔχει μεγάλην στρατιωτικὴν σημασίαν. Ὁ Ρὰς Σεγιοὺμ φαίνεται ὅτι ἐπιζητεῖ νὰ παρασύρῃ τοὺς Ἰταλοὺς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας, ὅπου εἶνε δύσκολος ἡ χρησιμοποίησις τάνκς, πυροβολικοῦ καὶ ἀεροπλάνων.

Ἡ κατάστασις ἐν Ἀντὶς Ἀμπέμπα εἶνε ἥρεμος. Ὁ πληθυσμὸς δεικνύει ἀξιοθαύμαστον πειθαρχίαν. Οἱ Ἰταλοὶ—ὅσοι ἀπέμειναν—κυκλοφοροῦν εἰς τὰς ὁδοὺς χωρὶς νὰ ὑφίστανται οἱανδήποτε ἐνόχλησιν.

Λαμβάνονται ἐξαιρετικὰ μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τοῦ πληθυσμοῦ ἐκ τῶν ἐναερίων βομβαρδισμῶν. Αἱ ξέναι πρεσβεῖαι κυρίως προσπαθοῦν νὰ προφυλάξουν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα γυναικόπαιδα. Λαμβάνονται ἐπίσης προφυλάξεις διὰ τὴν πρόληψιν τοῦ πανικοῦ. Ὁ Αὐτοκράτωρ ὑπέγραψε σήμερον τὴν σύμβασιν διὰ τῆς ὁποίας χαρακτηρίζεται παράνομος ἡ χρῆσις τῶν δηλητηριωδῶν ἀερίων.

Μὲ τὸ χθεσινὸν καραβάνιον ἀφίκοντο τινὲς τῶν Ἰταλῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων. Τὸ καραβάνιον ἐχρειάσθη δεκατέσσαρας ἡμέρας διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Μεταξὺ τῶν ἀφιχθέντων εἶνε καὶ τινες Ἕλληνες ἐκ Δωδεκανήσου. Οἱ ἀφιχθέντες ἀφηγοῦνται ὅτι συνήντησαν καθ' ὁδὸν μεγάλα ἐμπόδια λόγῳ τῆς καταστροφῆς τῶν ὁδῶν ἐκ τῶν συνεχῶν βροχῶν.

ΤΙ ΜΕΤΑΔΙΔΟΥΝ ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ

Τὸ ἑσπέρας τῆς χθὲς Δευτέρας οἱ ἰταλικοὶ ραδιοφωνικοὶ σταθμοὶ μετέδωσαν εἰς διαφόρους ξένας γλώσσας τὰ ἀνακοινωθέντα, τὰ γνωστὰ ἤδη ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς περὶ καταλήψεως τῆς Ἄδουας. Κατὰ τὴν εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν μετάδοσιν ἐτονίσθη ὅτι «νέα ἀπόπειρα τῶν Αἰθιόπων ἀπέτυχεν, οἱ δὲ Ἰταλοὶ κατέχουν ἀκλονήτως τὴν Ἄδουαν καὶ αἱ ἐπικοινωνίαι τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ εἶνε ἀπολύτως ἐξησφαλισμέναι».

Οἱ ὁμιληταὶ τῶν ἰταλικῶν σταθμῶν κατεφέρθησαν εἰς ὅλας τὰς γλώσσας — συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἑλληνικῆς — ἐναντίον ξένων τινῶν τηλεγραφικῶν πρακτορείων, ἰδίᾳ τῶν ἀγγλικῶν, καὶ ἰδιαίτατα τοῦ Ρώϋτερ, τὰ ὁποῖα μετέδωσαν φαντασιώδεις — κατὰ τοὺς Ἰταλοὺς ἐκφωνητὰς — εἰδήσεις περ